

[Christmas Møller.]

den anden Side, at de et langt Stykke frem i Tiden vil være forskellige i de to Ting. Jeg maa maaske dog have Lov til at haabe, at Folketingsvælgerne vil komme saa meget til Fornuft, at de giver den anden Part, om jeg saa maa sige, Flertallet ogsaa i Folketinget.

Men klart er det, at selv om man maa bringe de to Valg saaledes, som jeg her har gjort det, saa er Folketingsvalget — derom er der ikke den fjerneste Tvivl — som det Valg, ved hvilket alle Vælgerne gaar til Valg, det, som man i særlig Grad maa omtale og dømme efter. Og angaaende dette Valg vil jeg gerne sige, at hvis man gør Resultatet for de forskellige Partier op, saa er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i, at dette Valg næsten var det mest vidunderlige for Socialdemokratiet, som det ærede Medlem nogen Sinde har oplevet. Men naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kunde sige dette, saa har han jo for saa vidt ogsaa derigennem givet Udtryk for, at han nærede — man kan sige en stille Frygt eller, hvis man vil, et lønligt Haab om, at det skulde gaa anderledes.

Hvordan skal man nu reelt og rigtigt gøre Folketingsvalget op? Paa den Maade, at man til Stemmetallet ved Folketingsvalget i 1929 lægger 8 pCt., nemlig Stemmetilvæksten, og derefter ser, hvor meget det enkelte Parti er gaaet frem eller tilbage. For Socialdemokratiet er Stillingen da den, at Partiet ganske vist vandt, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, 67 000 Stemmer, men 8 pCt. skal lægges til Stemmetallet i 1929, hvorefter Partiet har faaet en reel Stemmefremgang paa en Snes Tusind. Jeg skal ikke underkende Betydningen af dette. Jeg ønsker blot at gøre Valget op saa rigtigt og redeligt som muligt. Jeg underkender ikke Betydningen heraf, tværtimod, jeg siger, at det utvivlsomt er meget efter 3½ Aars Styre, deraf 2 Aar under overordentlig vanskelig Forhold at naa et saadant Resultat.

Men naar det er blevet sagt i Pressen af en socialdemokratisk Minister eller Rigsdagsmand, at Socialdemokratiet, naar det vandt 67 000 Stemmer, jo gik tilbage i Mandater, saa er det i Forbindelse med den Valglov, vi har, en fuldkommen urimelig Tale. Thi Socialdemokratiet vandt jo ikke 67 000 Stemmer, men en Snes Tusind Stemmer, og ganske særlige Forhold, f. Eks. at Smaaparterne denne Gang fik betydelige Fordele ved Valgloven i Forhold til de

større Partier, bevirkede, at Socialdemokratiet gik et Mandat frem og ikke mere.

Hvad nu Venstre angaar, er det blevet sagt, at dette Parti gik 20 000 Stemmer tilbage — eller 19 000, hvordan man nu vil udregne det. Denne Tale er jo ikke rigtig, fordi 8 pCt. skal lægges til Tallene fra 1929. Partiet tabte forholdsmæssigt 50 000 Stemmer. Og naar man derfor har talt og skrevet om, at denne vidunderlige Valglov — og man glemmer her aldrig, at de Konservative har Skylden for den — medfører, at man taber 5 Mandater paa 20 000 Stemmers Tilbagegang, saa siger jeg: Nej, Venstre tabte 5 Mandater paa 50 000 Stemmers Tilbagegang; saaledes maa Resultatet naturligvis gøres op.

Paa samme Maade for det radikale Venstres Vedkommende. Man kan naturligvis ikke sige, at Partiet tabte 6 000—7 000 Stemmer, men man maa lægge 12 000 Stemmer til, de 8 pCt.s Tilvækst, som de egentlig skulde have; altsaa det bliver et Tab paa en Snes Tusinde Stemmer, et Tab, som efter min Opfattelse ikke er stort for det radikale Venstre, naar man ser hen til den Situation, Partiet var inde i, paa adskillige Omraader overmaade vanskelig. Og man kan vel nogenlunde om det radikale Venstres Fremtid sige, at Partiets Udviklingslinie med Hensyn til Stemmetallene fremtidig vil være bestemt alene af ganske naturlige Aarsager i Befolkningen.

For det konservative Folkepartis Vedkommende vil jeg gerne udover en Bemærkning om, at vi altsaa ikke havde en Stemmetilvækst paa 55 000, men paa en 35 000, sige, at mit Parti erkender naturligvis, hvad alle maa gøre, at dette procentvis var en Fremgang større end de andre Partiers, men vi erkender naturligvis ogsaa, at set i Forhold til 1926-Valget — 1929-Valget var jo et særlig ugunstigt Valg for vort Parti — har det konservative Folkeparti med den Stemmetilvækst, det har faaet, dog ikke faaet den Tilslutning, som betyder, at Stillingen i Forhold til 1926 er genoprettet.

Jeg siger da: Tal og Kendsgerninger er haarde Krabater, man kan lige saa godt nøgternt gøre Forholdet op, saaledes som det er, og denne Opgørelse tror jeg er nøgtern. Jeg tror ogsaa, man maa erkende den faktisk tilstedeværende Tingenes Tilstand, at Regeringspartierne Flertal i snævrere Forstand — nemlig overfor Venstre og Konservative som de egentlige Oppositionspartier, som dem, der har Flertallet i Lands-tinget — ved Valget den 16. November voksede i Forhold til, hvad Tilfældet var ved